

Confidentia omnium finium terræ, et maris longinqui.

Præparans montes in virtute sua, accinctus fortitudine.

Compescens sonitum maris, fremitum fluctuum ejus, et multitudine gentium.

Et timebunt qui habitant in extremis à signis tuis: egressus matutino et vesperi laudantes facies.

Visitasti terram et irrigasti eam, ubertate dita eam.

Rivus Dei plenus aquâ præparabis frumentum eorum, quia sic fundasti eam.

Sulcos ejus inebria, multiplicata fruges ejus: pluviis irriga eam, germine ejus benedic.

Volvetur annus in bonitate tua, et vestigia tua rorabunt pinguedine.

Pinguent pascua deserti, et exultatione colles accingentur.

Vestientur agnis greges: et valles plene erunt frumento, coaquabuntur et cauent.

SALMO LXV.

Jubilate Deo omnis terra.

Cantate gloriam nomini ejus.

Date gloriam laudi ejus. Dicite Deo, quam terribile opus tuum:

In multitudine fortitudinis tuæ mentientur tibi inimici tui.

Omnis terra adoret te et cantet tibi, cantet nomini tuo. SEMPER.

Venite et videte opera Dei, terribilia consilia super filios hominum.

Convertit mare in aridam, in flumine pertransibunt pede: ibi lætabimur in eo.

Qui dominatur in fortitudine sua à sæculo, oculi ejus gentes aspiciunt;

Qui increduli sunt, non exaltentur in semetipsis. SEMPER.

Benedicite populi Deo nostro, et auditam facite vocem laudis ejus.

Qui posuit animam nostram in vitam, et non dedit in commotionem pedes nostros.

Probasti enim nos Deus: igne nos conflasti sicut conflatur argentum.

Introduxisti nos in obsidionem: posuisti stridorem in dorso nostro: imposuisti homines super caput nostrum:

Transivimus per ignem et aquam, et eduxisti nos in refrigerium.

Ingrediar domum tuam in holocaustis: reddam tibi vota mea,

Quæ promiserunt labia mea, et loquutum est os meum quum tribularer.

Holocausta medullata offeram tibi cum incenso arietum: faciam boves cum hircis. SEMPER.

Venite, audite et narrabo omnes qui timeatis Deum: quanta fecerit animæ meæ.

Ipsam ore meo invocavi, et exaltavi in lingua mea.

Iniquitatem si vidi in corde meo, non exaudivat Dominus.

Ideo exaudivit Deus: et attendit vocem deprecationis meæ.

Benedictus Deus, qui non abstulit orationem meam, et misericordiam suam à me.

SALMO LXVI.

Deus misereatur nostri, et benedicat nos: illustret faciem suam super nos. SEMPER.

Ut nota fiat in terra via tua: in universis gentibus salus tua.

Confiteantur tibi populi Deus: confiteantur tibi populi omnes.

Lætentur et laudent gentes quoniam judi-

cas populos in æquitate: et gentium quæ in terra sunt ductor es. SEMPER.

Confiteantur tibi populi Deus: confiteantur tibi populi omnes.

Terra dedit germen suum: benedicat nobis Deus Deus noster.

Benedicat nobis Deus, et timeant eum omnes fines terræ.

SALMO LXVII.

Exurgat Deus et dissipentur inimici ejus: et fugiant qui oderunt eum à facie ejus.

Sicut deficit fumus deficiant: sicut tabescit cera à facie ignis, sic pereant impii à facie Dei.

1 plebium — 2 matutini — 3 præparabis — 4 educ accinctos ejus — 5 Coronasti annum — 6 Rorabunt — 7 Psallite — 8 psallat — 9 Ite — 10 Adam — 11 lumbis nostris — 12 distinxerunt — 13 Ite — 14 orationis — 15 plebes — 16 plebium

Justi autem lætentur et exsultent in conspectu Dei, et gaudeant in lætitia.

Cantate Deo, psallite nomini ejus: præparate viam ascendenti per deserta;

In Domino nomen ejus, et exsultate coram eo.

Patri pupillorum, et defensori viduarum: Deus in habitaculo sancto suo:

Deus habitare facit solitarios in domo: Educet victos in fortitudine: increduli autem habitaverunt in siccitatibus.

Deus quum egredereris ante populum tuum, et ambulares per desertum. SEMPER.

Terra commota est, et cœli stillaverunt à facie Dei, hoc est Sinai: à facie Dei Israël.

Pluviam voluntariam elevasti Deus: hereditatem tuam laborantem tu confortasti.

Animalia tua habitaverunt in ea: præparasti in bonitate tua pauperi Deus.

Domine dabis sermonem, annuntiatricibus fortitudinis plurimæ.

Reges exercituum foederabuntur, foederabuntur; et pulchritudo domus dividet spolia.

Si dormieritis inter medios terminos, pennæ columbæ deargentatæ, et posteriora ejus in virore auri.

Quum divideret robustissimus reges in ea, nive dealbata est in Selmon.

Mons Dei, mons pinguis: mons excelsus, mons pinguis.

Quare contenditis montes excelsi adversus montem, quem dilexit Deus ut habitaret in eo: siquidem Dominus habitabit in sempiternum.

Currus Dei innumerabilis millia abundantium: Dominus in eis; Sinai in sancto.

Ascendisti in excelsum, captivam duxisti captivitatem, accepisti dona in hominibus: in super et non credentes inhabitare Dominum Deum.

Benedictus Dominus per singulos dies, Dominus tabit nos Deus salutis nostræ. SEMPER.

Deus noster Deus salutis, et Domini Dei: mortis egressus.

Verumtamen Deus confringet capita inimicorum suorum, verticem crinis, ambulantis in delictis suis.

Dixit Dominus, de Basan convertam: convertam de profundis maris.

Ut calcet pes tuus in sanguine, lingua canum tuorum, ex inimicis à temetipso

Viderunt itinera tua Deus: itinera Dei mei, regis mei in sancto.

Præcesserunt cantatores eos, qui post tergum psallebant in medio puellarum tympanistrinarum.

In Ecclesiis benedicite Deo: Domino de fonte Israël.

Ibi Benjamin parvulus continens eos, principes Juda in purpura sua: principes Zabulon, principes Nephthali.

Præcepit Deus tuus fortitudine tuâ, conforta Deus hoc quod operatus es in nobis.

De templo tuo, quod est in Jerusalem: tibi offerent reges munera.

Increpa bestiam calami congregatio fortium, in vitulis populorum calcitrantium contra rotas argenteas: disperge populos qui bella volunt.

Offerant velociter ex Ægypto: Æthiopia festinet manus Deo:

Regna terræ cantate Deo: psallite Domino. SEMPER.

Qui ascendit super cœlum cœli ab oriente: ecce dabit vocem suam vocem fortitudinis.

Date gloriam Deo: super Israël magnificentia ejus, et fortitudo ejus in cœlis.

Terribilis Deus de sanctuariis suis: Deus Israël ipse dabit fortitudinem, et robur populo: benedictus Deus.

SALMO LXVIII.

Salva me Deus: quoniam venerunt aquæ usque ad animam.

Infixus sum in limo profundi, et non possum consistere:

Veni in profundum aquarum, et flumen operuit me.

Laboravi clamans, exasperatum est guttur meum: defecerunt oculi mei, exspectantes Deum meum.

Multiplicati sunt super capillos capitis mei, qui oderunt me gratis:

Confortati sunt qui persequerentur me inimici mei injustè: quæ non rapueram, tunc reddebam.

Deus tu scis stultitiam meam, et peccata mea à te non sunt abscondita.

Non confundantur in me exspectantes te Domine Deus exercituum:

Non confundantur in me qui quærunt te Deus Israël.

Quia propter te posuisti opprobrium: operuit confusio faciem meam.

Alienus factus sum fratribus meis, et peregrinus filiis matris meæ.

Quia zelus domus tuæ comedit me, et opprobrium exprobrantium tibi cecidit super me.

Et fleui in jejuniis animam meam, et factum est in opprobrium mihi.

1 araboth, quod est superius cœlum — 2 Judici — 3 gradieris — 4 exercitum plurimum — 5 Basan — 6 Basan — 7 nobis — 8 salutem — 9 fecit descendere — 10 lapidabunt eos — 11 Veniant legati — 12 à principio — 13 fortitudinem — 14 fluctus

Et posui vestimentum meum saccum, et factus sum eis in parabolam.

Contra me loquebantur qui sedebant in porta, et cantabant bibentes¹ vinum.

Mea autem oratio ad te Domine, tempus² reconciliationis est.

Deus in multitudine misericordiae tuae, exaudi me in veritate salutis tuae.

Erue me de luto ut non infigar: libera me ab his qui oderunt me, et de profundis aquarum.

Ne operiat me fluctus aquae, ne absorbeat me profundum: et non coronet super me puteus os suum.

Exaudi me Domine, quoniam bona est misericordia tua: secundum multitudinem miserationum tuarum respice ad me.

Et ne abscondas faciem tuam a servo tuo: quoniam tribulor³ cito exaudi me.

Accede ad animam meam, redime eam: propter inimicos meos libera me.

Tu scis opprobrium meum, et confusionem meam, et ignominiam meam: coram te sunt omnes hostes mei.

Opprobrium contritum est cor meum, et desperatus sum:

Et exspectavi qui contristaretur, et non tuit: et qui consolaretur, et non inveni.

Et dederunt in escam meam fel, et in siti mea potaverunt me aceto.

Sit mensa eorum coram eis in laqueum, et in retributiones ad corruendum.

SALMO LXIX.

Deus ut liberes me: Domine ut auxiliieris mihi festina

Confundantur et erubescant, qui quaerunt animam meam:

Convertantur retrorsum et erubescant, qui volunt malum mihi.

Revertantur ad vestigium confusionis suae: qui dicunt vah vah.

SALMO LXX

In te Domine speravi, non confundar in aeternum.

In iustitia tua erue me, et libera me: inclina ad me aurem tuam, et salva me.

Esto mihi robustum habitaculum ut ingrediar jugiter, praecipisti ut salvares me: quia petra mea et fortitudo mea es tu.

Deus meus salva me de manu impii: de manu iniqui et nocentis.

Quia tu es exspectatio mea: Domine Deus fiducia mea ab adolescentia mea.

A te sustentatus sum ex utero: de ventre

Contenebrentur oculi eorum ne videant, et dorsum eorum semper incurva.

Effunde super eos indignationem tuam, et ira furoris tui comprehendat eos.

Fiat commoratio eorum deserta: in tabernaculis eorum non sit qui habitet.

Quoniam quem tu percussisti, persecuti sunt: et ut affligerent vulneratos tuos narrabunt.

Da iniquitatem super iniquitatem eorum, et non veniant in iustitia tua.

Deleantur de libro viventium, et cum iustis non scribantur.

Ego autem pauper et dolens: salus tua Deus suscepit me.

Laudabo nomen Dei in cantico, et magnificabo cum in confessione.

Et placebit Domino super vitulum novellum, cornua efferentem et ungulas.

Videntes mansueti laetabuntur: qui quaeritis Deum vivet anima vestra.

Quoniam exaudivit pauperes Dominus: et victos suos non despexit.

Laudent eum caeli et terra: maria et omne quod movetur in eis.

Quia Deus salvabit Sion, et aedificabit civitates Juda: et habitabunt ibi, et possidebunt eam.

Et semen servorum ejus possidebit eam, et qui diligunt nomen ejus habitabunt in ea.

Gaudeant et laetentur in te omnes qui quaerunt te: et dicant semper: Magnificetur Deus, qui diligit salutare tuum.

Ego autem egenus et pauper, Deus festina pro me:

Auxilium meum et salvator meus tu, Domine ne moreris.

matris meae tu es protector meus: in te laus mea jugiter.

Quasi portentum factus sum multis, et tu spes mea fortissime.

Impleatur os meum laude tua, tota die magnitudine tua

Ne projicias me in tempore senectutis: quum delegerit fortitudo mea, ne derelinquas me.

Quia dixerunt inimici mei mihi: et qui observabant animam meam, inierunt consilium pariter.

Dicentes, Deus dereliquit eum, persequimini

et comprehendite eum, quia non est qui eruat. Deus ne elongeris a me: Deus meus ad auxilium meum festina.

Confundantur, consumantur adversarii animae meae:

Operiantur opprobrio et confusione, qui quaerunt malum mihi.

Ego autem jugiter exspectabo, et adjiciam super omnem laudem tuam.

Os meum narrabit iustitiam tuam, tota die salutare tuum: quia non cognovi litteraturas.

Ingrediar in fortitudines Domini Dei: recordabor iustitiae tuae solius.

Deus docuisti me ab adolescentia mea, et usque nunc annuntiabo mirabilia tua.

Insuper et usque ad senectutem et canos Deus ne derelinquas me;

Donec annuntiem brachium tuum generationi: cunctisque qui venturi sunt fortitudinem tuam.

Et iustitiam tuam Deus usque in excelsum, quanta fecisti magnalia: Deus quis similis tibi?

Quia ostendisti nobis tribulationes plurimas et malas;

Et conversus vivificabis nos, et de abyssis terrae rursus educes nos.

Multiplicabis magnitudinem meam, et conversus consolaberis me.

Ego autem confitebor tibi in vasis psalterii veritatem tuam, Deus meus: cantabo tibi in cithara, sancte Israel.

Laudabunt labia mea quum cantavero tibi, et anima mea quam redemisti.

Insuper et lingua mea tota die meditabitur iustitiam tuam: quia confusi sunt, et dehonestati quaerentes malum mihi.

SALMO LXXI.

Deus iudicium tuum regi da, et iustitiam tuam filio regis.

Judicabit populum tuum in iustitia, et pauperes tuos in iudicio.

Assument montes pacem populo, et colles iustitiam.

Judicabit pauperes populi, salvabit filios pauperis: et confringet calumniatorem.

Et timebunt te quamdiu erit sol, et ultra lunam in generatione generationum.

Descendet ut pluvia super vellus, ut stillae irrorantes terram.

Germinabit in diebus ejus iustitia, et multitudo pacis donec non sit luna.

Et dominabitur a mari usque ad mare, et a flumine usque ad terminos terrae.

Ante eum precipitent Aethiopes, et inimici ejus pulverem lingent.

Reges Tharsis et insulae munera offerent: reges Arabiae et Saba tributum conferent.

Et adorabunt eum omnes reges: universae nationes servient ei.

Quia eruet pauperem a potente, et inopem cui non est adjutor.

Parcet inopi et pauperi, et animas pauperum salvabit.

Ab usura et iniquitate redimet animas eorum, et pretiosus erit sanguis eorum coram oculis ejus.

Et vivet et dabitur ei de auro Saba, et orabunt de eo jugiter, tota die benedicent ei.

Erit memorabile triticum in terra, in capite montium elevabitur sicut Libani fructus ejus, et fiorescent de civitate sicut foenum terrae.

Erit nomen ejus in aeternum; ultra solem perseverabit nomen ejus;

Et benedicentur in eo: omnes gentes beatificabunt eum.

Benedictus Dominus Deus Deus Israel: qui facit mirabilia solus.

Et benedictum nomen gloriae ejus in saeculum, et implebitur gloria ejus universa terra: amen et amen.

COMPLETE SUNT ORATIONES DAVID FILII ISAI.

SALMO LXXII.

Attamen bonus est Israel Deus his qui munda sunt corde.

Mei autem penae vacillaverunt pedes: penae effusi sunt gressus mei.

Quia amulatus sum contra iniquos: pacem impiorum videns.

Quod non recogitaverint de morte sua: et firma sint vestibula eorum.

In labore hominum non sunt, et cum hominibus non flagellabuntur.

Ideo nutriti sunt ad superbiam: circumdederunt iniquitatem sibi.

Processerunt a pinguedine oculi eorum: transierunt cogitationes cordis.

Irriserunt, et loquuti sunt in malitia calumniam: de excelso loquentes.

Posuerunt in caelum os suum, et lingua eorum deambulavit in terra.

Propterea convertetur populus ejus hic, et quis plenus inveniatur in eis?

1 siceram — 2 placiti — 3 festina — 4 lumbos — 5 bovem taurum — 6 cor vestrum — 7 saeculum

1 qua — 2 psallam — 3 psallero — 4 justus — 5 Saba — 6 fluctuabitur — 7 saeculum — 8 ante — 9 saeculum

Et dixerunt quomodo novit Deus, et si est scientia in excelso.

Ecce isti impii, et abundantes in sæculo multiplicaverunt divitias.

Ergò ne frustrà mundavi cor meum, et lavi in innocentia manus meas.

Et fui flagellatus totà die, et increpatio mea in matutinis.

Et dixi, si narravero sic: ecce generationem filiorum tuorum reliqui.

Et cogitavi ut intelligerem istud: labor est in oculis meis.

Donec veniam ad sanctuaria Dei: ¹ intelligam in novissimo eorum.

Verumtamen in lubrico posuisti eos: deiecisti eos ad interitum.

Quomodo vastati sunt subitò: defecerunt, consumti sunt quasi non sint.

Quasi somnium evigilantis: Domine in ci-

vitare imaginem eorum ad nihilum rediges. Quia contractum est cor meum, et lumbi mei velut ignis fumigans.

Et ego insipiens, et nescius: quasi jumentum factus sum apud te.

Et ego semper tecum, et tenebas manum dexteram meam.

In consilium tuum deduces me, et postea in gloria suscipies me.

Quid mihi est in coelo, et tecum nolui in terra?

Consumta est caro mea et cor meum: robur cordis mei et pars mea Deus in ² æternum.

Quia ecce qui elongant se à te, peribunt: perdidisti omnem fornicantem à te.

Mihi autem propinquare Deo bonum est: posui in Domino Deo spem meam, ut narrem omnes annuntiationes tuas.

SALMO LXXIII.

Ut quid Deus repulisti in finem: fumabit furor tuus in gregem pascuæ tuæ?

Recordare congregationis tuæ, quam possedisti ab initio, redemisti ³ virgam hereditatis tuæ: montem Sion in quo habitasti.

Sublimitas pedum tuorum dissipata est usque ad finem: omnia mala egit inimicus in sanctuario.

Fremuerunt hostes tui in medio pacti tui: posuerunt signa sua in trophæum.

Manifesta in introitu desuper: in saltu lignorum secures.

Et nunc sculpturas ejus pariter, bipenne et dolatoriis deraserunt.

Miserunt ignem in sanctuarium tuum: in terram contaminaverunt tabernaculum nominis tui.

Dixerunt in cordibus suis posteri eorum simul: incenderunt omnes solemnitates Dei in terra.

Signa nostra non vidimus, non est ultrà propheta: et non est nobiscum qui sciat usquequo.

Usquequo Deus exprobrabit adversarius? blasphemabit inimicus nomen tuum in finem.

Quare convertis manum tuam et dexteram tuam? à medio sinu tuo consume.

SALMO LXXIV.

Confitebimur tibi Deus, confitebimur, et juxta nomen tuum, narrabunt mirabilia tua.

Quum accepero ⁵ tempus, ego recta judicabo.

Dissolvetur terra cum omnibus habitatoribus

suis: ego appendi columnas ejus. SEMPER.

Dixi iniquè agentibus, nolite iniquè agere: et impiis, nolite exaltare cornu.

Nolite exaltare in excelsum cornu vestrum: loquentes in cervice veteri.

¹ et — ² sæculum — ³ sceptrum — ⁴ fregisti — ⁵ conditum

SALMO LXXVII.

Quia neque ab oriente, neque ab occidente: neque à solitudine montium.

Sed Deus judex: hunc humiliabit, et hunc exaltabit.

Quia calix in manu Domini et vino mero: ad plenum mixtus, et propinabit ex eo:

Verumtamen faeces ejus potabunt bibentes omnes impii terræ.

Ego autem annuntiabo in sempiternum: ¹ cantabo Deo Jacob.

Et omnia cornua impiorum confringam; exaltabuntur cornua justi.

SALMO LXXV.

Cognoscitur in Judæa Deus: in Israël magnum nomen ejus.

Et erit in Salem tabernaculum ejus, et habitatio ejus in Sion.

Ibi confregit ² volatilia arcus, scutum, et gladium, et bellum. SEMPER.

Lumen tu es magnificè à montibus captivitatis.

Spoliati sunt superbi corde: dormitaverunt somnum suum, et non invenerunt omnes viri exercitus manus suas.

Ab increpatione tua Deus Jacob: consopitus est currus et equus.

Tu terribilis es: et quis stabit adversum te, ex tunc ira tua?

De coelo ³ annuntiabis iudicium: terra timens et tacebit.

Quum surrexerit ad iudicium Deus, ut salvos faciat omnes mites terræ. SEMPER.

Quia ira hominis confitebitur tibi: reliquiis irarum accingeris.

Vovete et reddite Domino Deo vestro: omnes qui in circuitu ejus sunt, offerent dona terribili.

Auferenti spiritum ducum: terribili regibus terræ.

SALMO LXXVI.

Voce meà ad Dominum, et clamavi: voce meà ad Deum, et ⁴ exaudivit me.

In die tribulationis meæ Dominum requisivi, manus mea nocte extenditur et non quiescit.

Noluit consolari anima mea: recordans Dei conturbabar:

Loquebar in memetipso, et deficiebat spiritus meus. SEMPER.

⁵ Prohibebam suspectum oculorum meorum: stupebam, et non loquebar.

Recogitabam dies antiquos: annos sæculorum.

Recordabar ⁶ psalmodiarum meorum in nocte, cum corde meo loquebar, et ⁷ scrutabar spiritum meum.

Ergòne in ⁸ æternum projiciet Dominus, et non propitiabitur ultrà?

Ergòne complebit usque in finem misericordiam suam: consummabitur verbum de generatione ⁹ et generatione?

Numquid oblitus est misereri Deus: aut complebit in furore ¹⁰ misericordias suas? SEMPER.

Et dixi, imbecillitas mea est hæc: ¹¹ commutatio dexteræ Excelsi.

Recordabor cogitationum Domini: reminiscens antiqua mirabilia tua.

Et meditabor in omni opere tuo, et adinventiones tuas loquar.

Deus in sancto via tua: quis Deus magnus ut Deus?

Tu es Deus faciens mirabilia; ¹² ostendens in populis potentiam tuam.

Redemisti in brachio populum tuum, filios Jacob et Joseph. SEMPER.

Videntes te aquæ Deus; videntes te aquæ parturierunt: et commotæ sunt abyssi.

Excusserunt aquas nubila, vocem dederunt nubes, et sagittæ tuæ discurrabant.

Vox tonitru tui in rota, ¹³ apparuerunt fulgura tua orbi: concussa et commota est terra.

In mari via tua: et semitæ tuæ in aquis multis, et vestigia tua non sunt agnita.

Deduxisti quasi ¹⁴ gregem populum tuum: in manu Mosi et Aaron.

SALMO LXXVII.

Ausculta populus meus legem meam: inclinate aurem vestram ad verba oris mei.

Aperiam in parabola os meum: loquar ænigmata antiqua.

Quæ audivimus et cognovimus, et patres nostri narraverunt nobis.

Non sunt abscondita à filiis eorum, à generatione sequenti.

¹ psallam — ² diaboli arcum — ³ auditum fecisti — ⁴ et præbuit mihi aurem — ⁵ Comprehendisti — ⁶ carminis mei — ⁷ scopebam — ⁸ sæcula — ⁹ in generationem — ¹⁰ pietates — ¹¹ annos — ¹² innotescens — ¹³ illuxerunt — ¹⁴ oves

Narrantes laudes Domini, et potentiam ejus : et mirabilia ejus quæ fecit.

Statuit contestationem in Jacob, et legem posuit in Israël : quæ mandavit patribus nostris, ut docerent filios suos.

Ut cognosceret generatio subsequens : filii nascituri surgent et narrabunt filiis suis.

Ut ponant in Deo spem suam : et non obliviscantur ¹ cogitationum Dei, et mandata ejus custodiant.

Et non sint sicut patres eorum generatio declinans, et provocans : generatio quæ non præparavit cor suum, et non credidit Deo spiritus ejus.

Filii Ephraim intendentes, emittentes arcum : terga verterunt in die belli.

Non custodierunt pactum Dei, et in lege ejus noluerunt ingredi.

Et obliiti sunt ² cogitationum ejus, et mirabilium ejus quæ ostendit eis.

Coram patribus eorum fecit mirabilia : in terra Ægypti, in regione Taneos.

³ Divisit mare, et transduxit eos : et stare fecit aquas quasi ⁴ acervum.

Et duxit eos in nube per diem, et totâ nocte in lumine ignis.

Scidit petram in deserto, et potum dedit quasi de abyssis magnis.

Et eduxit rivus de petra, et elicuit quasi flumina aquas.

Et addiderunt ultrâ peccare ei, ut provocarent Excelsum in invio.

Et tentaverunt Deum in cordibus suis : petentes cibum animæ suæ.

Et loquentes contra Deum dicebant : Numquid poterit Deus parare mensam in solitudine ?

Eccc percussit petram, et fluxerunt aquæ, et torrentes inundaverunt :

Numquid et panem poterit dare, aut parare carnem populo suo ?

Ideo audivit Dominus, et ⁵ non distulit : et ignis accensus est in Jacob, et furor ascendit in Israël.

Quia non crediderunt in Deo : nec habuerunt fiduciam in salutari ejus.

Et præcepit nubibus desuper, et portas cœli aperuit.

Et pluit super eos manna ut comederent, et triticum cœli dedit eis.

Panem fortium comedit vir : cibaria misit illis in saturitatem.

Abstulit Eurum de cœlo, et induxit in fortitudine sua Africum.

Et pluit super eos quasi pulverem carnæ, et quasi arenam maris volatilia pennata.

Et ceciderunt in medio castrorum eorum : in circuitu tabernaculorum eorum.

Et comederunt, et saturati sunt nimis : et desiderium eorum attulit eis.

⁶ Non indiguerunt de cupiditate sua : quum adhuc cibus esset in ore eorum.

Furor ergo Dei ascendit super eos : et occidit pingues eorum, et electos Israël incurvavit.

In omnibus his peccaverunt ultrâ, et non crediderunt in mirabilibus ejus.

Et consumsit in vanitate dies eorum, et annos eorum velociter.

Si occidebat eos, tunc querebant eum : et convertebantur, et diluculo consurgebant ad Deum.

Et recordabantur quia Deus fortitudo eorum, et Deus excelsus redemptor eorum est.

Et lactaverunt eum in ore suo, et linguâ suâ mentiti sunt ei.

Cor autem eorum non erat firmum cum eo : nec permanserunt in pacto ejus.

Ipse verò misericors propitiabitur iniquitati, et non disperdet :

Multumque avertit iram suam, et non suscitavit totum furorem suum.

Et recordatus est quia caro essent : spiritus vadens et non revertens.

Quoties provocaverunt eum in deserto : affligerunt eum in solitudine !

Et conversi sunt, et tentaverunt Deum, et sanctum Israël concitaverunt.

Non sunt recordati manus ejus : die quâ redemit eos de tribulante.

Qui ⁷ fecit in Ægypto signa sua, et ostensa sua in regione Taneos.

Qui convertit in sanguinem fluvios eorum, et rivus eorum ut non biberent.

Qui immisit in eos omne genus muscarum ut comederent eos, et ranas ut disperderent eos.

Qui dedit brucho germen eorum et laborem eorum locustæ.

Qui occidit in grandine vineas eorum, et syncororos eorum in frigore.

Qui tradidit grandini pascua eorum, et jumenta eorum ⁸ volucribus.

Qui misit in eos iram furoris sui : indignationem, et comminationem, et angustiam : immissionem angelorum malorum.

Munivit semitam furori suo, non pepercit à morte animæ eorum : et animantia eorum pesti tradidit.

Et percussit omne primogenitum in Ægypto : principium ⁹ partus in tabernaculis Cham.

Et tulit velut oves populum suum, et minavit eos sicut gregem in deserto.

Et eduxit eos cum fiducia et absque timore : inimicos autem eorum operuit mare.

Et adduxit eos ad terminum sanctificatum suum : montem istum quem possedit dextera ejus.

Et ejecit à facie eorum gentes : et possidere eos fecit in funiculo hereditatem, et collocavit in tabernaculis eorum tribus Israël.

¹ adinventionum — ² adinventionum — ³ Disrupit — ⁴ in utre — ⁵ et distulit — ⁶ Nondum expleverunt desiderium suum — ⁷ posuit — ⁸ diabolis — ⁹ doloris

Et tentaverunt, et provocaverunt Deum excelsum : et testimonia ejus non custodierunt.

Et aversi sunt et prævaricati sunt ut patres eorum : incurvati sunt quasi arcus inutilis.

Et provocaverunt eum in excelsis suis, et in sculpilibus suis ad æmulandum eum concitaverunt.

Audivit Deus et non distulit : et projecit vehementer Israël.

Et reliquit tabernaculum Silo : tentorium quod collocavit inter homines.

Et tradidit in captivitatem virtutem suam, et decorem suum in manu hostis.

Et conclusit in gladio populum suum, et in hereditatem suam non distulit.

Juvenes ejus devoravit ignis, et virgines ejus nemo luxit.

Sacerdotes ejus in gladio ceciderunt, et viduæ ejus non sunt flææ.

Et evigilavit quasi dormiens Dominus : quasi fortis post crapulam vim.

Et percussit hostes suos retrorsum : opprobrium sempiternum dedit eis.

Et projecit tabernaculum Joseph, et tribum Ephraim non elegit.

Sed elegit tribum Juda : montem Sion quem dilexit.

Et ædificavit in similitudine monocerotis sanctuarium suum : quasi terram fundavit illud in sæculum.

Et elegit David servum suum, et tulit eum de gregibus ovium.

Sequentem foetas adduxit eum, ut pasceret in Jacob populum ejus, et in Israël hereditatem ejus.

Qui pavit eos in simplicitate cordis sui, et in prudentia manuum suarum dux eorum fuit.

SALMO LXXVIII.

Deus venerunt gentes in hereditatem tuam, polluerunt templum sanctum tuum : posuerunt Jerusalem in acervos lapidum.

Dederunt cadavera servorum tuorum escam volatilibus cœli : carnes ¹ sanctorum tuorum bestiis terræ.

Effuderunt sanguinem eorum quasi aquam in circuitu Jerusalem, et non erat qui sepeliret.

Facti sumus opprobrium vicinis nostris : subsannatio et derisio his qui in circuitu nostro sunt.

Usquequo Domine irasceris in finem : ardebit quasi ignis zelus tuus ?

Effunde furem tuum super gentes quæ non cognoverunt te, et super regna quæ nomen tuum non invocaverunt.

Quia comederunt Jacob, et decorem ejus desolaverunt.

Ne recorderis iniquitatum nostrarum veterum : ² cito occupent nos misericordiæ tuæ, quia attenuati sumus nimis.

Auxiliare nobis Deus Jesus noster, propter gloriam nominis tui libera nos : et propitiare peccatis nostris propter nomen tuum.

Quare dicent gentes : Ubi est Deus eorum ? nota fiat in gentibus ante oculos nostros ultio sanguinis servorum tuorum, qui effusus est.

Ingrediatur coram te gemitus victorum in magnitudine brachii tui : relinque filios interitus.

Et redde vicinis nostris septuplum in sinu eorum : opprobrium suum quod exprobraverunt tibi Domine.

Nos enim populus tuus, et oves pascuæ tuæ confitebimur tibi in sæculum : in generatione et generatione narrabimus laudem tuam.

SALMO LXXIX.

³ Qui pascis Israël ausculta, qui ducis quasi ⁴ gregem Joseph : qui sedes super cherubim, ostendere.

Ante Ephraim et Benjamin et Manasse suscita fortitudinem tuam, et veni ut salvos facias nos.

Deus converte nos, et ostende faciem tuam, et salvi erimus :

Domine Deus exercituum, usquequo fumabis ad orationem populi tui ?

Cibasti ⁵ eos pane flebili, et potasti eos in lacrymis tripliciter.

Posuisti nos contentionem vicinis nostris, et inimici nostri subsannaverunt nos.

Deus exercituum converte nos, et ⁶ ostende faciem tuam et salvi erimus.

Vineam de Ægypto tulisti : eiecisti gentes et plantasti eam.

Præparasti ante faciem ejus, et stabilisti radices ejus, et implevit terram.

Operti sunt montes umbrâ ejus, et rami illius cedri Dei.

Expandit comas suas usque ad mare, et usque ad flumen germina sua.

Quare dissipasti ⁷ maceriam ejus, et vindemiaverunt eam omnes qui transeunt per viam ?

Vastavit eam aper de sylva, et omnes bestię agri depastæ sunt eam.

¹ misericordium — ² festina — ³ Pastor Israël auribus percipe — ⁴ oves — ⁵ nos — ⁶ illustra — ⁷ sepe